

Esmerats

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 570 metres de la carretera BV-4406, punt quilomètric 12'600.

Coordenades:

Latitud: 41.99518
Longitud: 1.96807
UTM Est (X): 414531
UTM Nord (Y): 4649756

Classificació

Número de fitxa 08255 - 111
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Restaurada.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 009A00028
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 24/10/2007 - 02:00

Descripció

Esmerats es troba situada al nord-oest de la masia de Puigferrat, prop del camí que condueix a Puigdesala i Salavert. Es tracta d'una masia de planta rectangular formada per dos volums adossats de diferent nivell de teulada de doble vessant amb aigües a les façanes principal i posterior, i diversos cossos adossats. Està construïda amb murs de maçoneria de pedra i presenta cantonades diferenciades, algunes d'elles integrades als murs fruit les ampliacions al llarg dels anys.

La façana principal, orientada al sud-oest, presenta en el volum més antic situat a la part esquerra, un portal d'accés, dues finestres al primer pis i dues a les golfes. Aquest volum es troba en fase de restauració. El volum més modern és el que correspon a la part dreta de la façana, té una major alçada i està format per dos cossos diferenciats per una cantonada diferenciada integrada al mur. Aquesta part presenta un portal d'accés emmarcat amb pedra bisellada amb un arc de descàrrega de maó a sobre i una finestra moderna al a dreta. Al primer pis hi ha una finestra emmarcada amb brancals i llinda de pedra treballada i ampit motllurat i una finestra d'arc rebaixat emmarcada amb maó i coronament de maó a plec de llibre. A les golfes s'hi obren dues finestres emmarcades amb maó.

La façana nord correspon al volum antic, presenta una cisterna semicircular adossada amb un accés a la part superior i coberta amb una teulada moderna d'una vessant. També hi ha dues finestres al nivell de primer pis i una a les golfes.

La façana est té una forma en L. A la part del volum antic hi ha dues obertures a la planta baixa, tres finestres al primer pis, dues de les quals emmarcades amb pedra bisellada i dues finestres a les golfes. A la part del volum més modern hi ha una obertura a la planta baixa, una porta emmarcada amb brancals i llinda de pedra bisellada a nivell de primer pis que s'accedeix a través d'una escala moderna, i una finestra a les golfes. A l'esquerra de la façana s'adossa un cos que sobresurt perpendicularment amb teulada de doble vessant on s'hi obren dues finestres emmarcades amb obra al nord i una a l'est. Al capdavant d'aquest cos encara s'hi adossa una altra estructura, un cobert, amb teulada d'una vessant.

La façana sud té diverses estructures agropecuàries al davant deixant un estret pas enmig. La façana presenta, a la planta baixa, una ampla arcada d'arc de mig punt tapiada; una porta emmarcada amb brancals de pedra treballada i llinda d'arc rebaixat de maó i dues finestres reformades. Al primer pis s'hi obren tres finestres balconeres emmarcades amb maó, una de les quals tapiada; una finestra moderna i una galeria de tres arcades d'arc rebaixat emmarcades amb maó. A les golfes es repeteix la disposició de les obertures: tres finestres emmarcades amb maó i una galeria de tres arcs rebaixats emmarcats amb maó. Sota teulada encara s'hi obre una altra finestra emmarcada amb maó.

Història

La masia d'Esmerats es troba documentada al 1303 quan tenia adscrit el mas Moixons de Sant Pau de Pinós. Apareix també a finals del segle XV, en el fogatge de 1497 dins la parròquia de Santa Maria de Merlès, i amb el nom d'Asmalars. Torna a aparèixer en el fogatge de 1553 amb el nom de Asmarachs de Merlès. L'edifici actual fou construït probablement al segle XVIII amb ampliacions i reformes al llarg dels segles següents.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1992). El fogatge de 1497. Estudi i transcripció. Dalmau.

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

MASRAMON, Ramon (1990). El Lluçanès Central. Història de la baronia de Lluçà. Ajuntament de Prats de Lluçanès.

